

## DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁD MEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. Évf. 282. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

SZERDA, 1953. DECEMBER 2.

A Szegedi Kenderfonógyár kultúrcsoportja  
versenyre készülJobbminőségű ételeket készítenek  
az Üzemélelmezési Vállalat konyhájánA négy hatalom tanácskozása  
egy könnyebb fejezet kezdetét jelenthetiA begyűjtés teljesítése  
minden dolgozó paraszt kötelessége

Szeged és a szegedi járás dolgozó parasztjai közül szép számmal vannak olyanok, akik teljesítették az állam iránti kötelezettségüket: adónál beadással egyaránt. Ezek a dolgozó parasztok egyre világosabban látják: a kormányprogram megvalósításáért — benne elsősorban saját életük még jobbá válásáért — úgyis kell tenniük, hogy az őszi mélyszántással együtt megadják mindazt az államnak, ami őt illeti. A párthatározat és a kormányprogram megjelenése óta számos kedvezmény és intézkedés könnyíti a dolgozó parasztok munkáját az élet minden területén. Az ipari munkások, mint eddig a felszabadulástól kezdve a dolgozó parasztok segítségére sietnek és munkálkodnak azért, hogy a falura is minél több ipari termék kerüljön. Erejét nem kímélve tevékenykedik a munkásosztály a párt útmutatásával azért, hogy előre vigye, a saját maga munkájával a mezőgazdaság fellendítését, amely előrehaladásunk döntő láncszeme a következő 2–3 esztendőben.

Az egész mezőgazdaság fellendítése — nemzeti ügy, hasznát az egész dolgozó nép látja. Következésképpen nyilvánvaló, hogy a mezőgazdaság fejlődése az eddiginél sokkalta jobb sorsot biztosít a szövetkezeti parasztságnak, egyben az egyénileg dolgozó parasztoknak is. A kormányprogram megvalósításában megfelelő részt kell vállalniuk a dolgozó parasztoknak. E részvállaláshoz tartozik az is, hogy begyűjtési kötelezettségét állama iránt minden dolgozó paraszt teljesítse. Az életszínvonal további emelkedésének függvénye a beadás teljesítése. Hogy várhat az eddiginél könnyebb, jobb életet az a dolgozó paraszt, aki hanyagolja és nem teljesíti kötelességét? A begyűjtés elősegíti a város dolgozóinak ellátását, köztük az ipari munkásokat is, akik annyiszor és most is a dolgozó parasztok javáért munkálkodnak.

Lakatos Antal, Szeged, Kézdí-utca 12. szám alatt lakó dolgozó paraszt az állam iránti beadásának mindenből eleget tett. Ugy tartja: csak úgy várhatunk államunktól, ha mi is adunk neki. Tudja annak igazságát: a beadás törvény, de törvény az is, hogy kedvezményeket kapjanak a dolgozó parasztok és emelkedjen az ő életszínvonaluk is. A törvénynek pedig — a nép törvényének — mindkét oldalát be kell tartani — a jogokra és kötelezettségekre egyaránt. S Lakatos Antal is kisépeket, ruhaneműket, lábbeliket és más egyebet vár az ipari munkásoktól. De nemcsak várja, hanem elősegíti begyűjtési kötelezettségének teljesítésével is. Lakatos Antal 34 dolgozó parasztársát látogatta meg és elbeszélgetett velük arról, miért érdeke minden gazdának, a beadás teljesítése. Lakatos Antalhoz hasonlóan nem kevés azoknak a dolgozó parasztoknak a száma Szegeden és a szegedi járásban, akik nemcsak várnak az államtól, hanem adnak is neki, mert egyre inkább látják, ez legközvetlenebb egyéni érdekük.

A begyűjtési munka eredményei mellett azonban hibák is mutatkoznak. A dolgozó parasztok egyrésze — kisebbik része — húzza-halasztja kötelezettsége teljesítését. Ezt mutatják a begyűjtés legutóbbi értékelésének szegedi adatai is. Szeged dolgozó parasztjai kukoricabeadásuknak 79,7, napraforgóbeadásuknak 96,5, burgonyabeadásuknak 82,4, tejbeadásuknak 87,6, tojásbeadásuknak 72,2, baromfi-beadásuknak 68,4, sertésbeadásuknak 40,8 és szarvasmarhabeadásuknak 87,7 százalékban tettek eleget. Ez az elmaradás meglehetősen a szegedi járás községekben is. Mindazok, akik a szép szó ellenére is elmulasztják kötelességük teljesítését, maguk látják kárát. A beadási kötelezettséget minden gazdának teljesítenie kell. Előfordul azonban, hogy az ellenséges szűrtetés következtében egyik-másik helyen olyan nézet uralkodik: a beadást nem kell teljesíteni, hiszen a hátralékok elengedik, úgy mint az idén. Rosszul teszik azok, akik így gondolkodnak, és a beadási kötelezettségük elengedésére spekulálnak. A begyűjtést — ismételtük — minden dolgozó parasztnak kötelessége teljesíteni, a hátralékokat nem engedjük el. Államunk a nép iránti kötelezettségét napról-napra teljesíti s ugyanúgy várja az állampolgároktól is, hogy ők is teljesítsék kötelességüket.

A beadási teljesítő dolgozó parasztok helyeslással veszik tudomásul, hogy azokat a gazdákat, akik nem teljesítik kötelezettségüket, felelősségre vonják. Schramek Tivadar, Szeged, Felsővárosi-feketeföldek 216. szám alatt lakó dolgozó paraszt is mitsem törődött begyűjtési kötelezettsége teljesítésével. Hanyagsága, nemtörődömsége miatt kötelezettségét feleltették és így kerekén 120 kiló kukoricával kell többet beadnia. Vajon nem lett volna-e jó Schramek Tivadarnak a 120 kiló kukoricát mondjuk a szabadpiacon értékesíteni?!

A községi tanácsoknak is éberen kell őrködni a törvényesség betartásán. Ennek egyik része, hogy felelősségre vonják a begyűjtést nem teljesítőket. Megtörténik azonban, hogy egyik-másik tanács megalkuvó módon nem vonja felelősségre a mulasztókat. Akad olyan eset is, hogy a mulasztóknak jogosan tíz százalékkal feleltették a begyűjtési kötelezettséget, de nem hajtják végre. A szegedi járás területén például nem megfelelően foglalkoznak a begyűjtéssel Balástyán, Csengélen és Pusztaszeren sem. Megtörténik, hogy egyes helyi tanácsok — a másik végletbe esve — csak adminisztratív módon foglalkoznak a begyűjtés kérdéseivel. Ez így önmagában véve helytelen. A begyűjtés sikeréhez elengedhetetlen a felvilágosító munka. Természetesen, akiknél a szép szó nem használ — törvényeknek megfelelően — alkalmazzuk a felelősségrevonást. De ne zaklassuk a beadást teljesítőket!

Pártszerveink a többi feladatokkal együtt adjanak fokozottabb segítséget a begyűjtés ütemének gyorsításához. Falusi népnevelőink, de a szegedi népnevelők is munkájuk során a többi kérdéssel párhuzamosan beszéljék meg a dolgozó parasztokkal, miért fontos és miért érdekük a beadási kötelezettség teljesítése. A tanácsok begyűjtési állandó bizottságai a maguk területén és a maguk módszereivel vigyék előre a fontos ügyet. Helyes és követendő, hogy a szegedi begyűjtési állandó bizottság szélesíti aktivitásozatát és mindig napirendjén tartják a begyűjtés egyes kérdéseit. Dolgozó paraszt párttagjaink álljanak még inkább a begyűjtés maradéktalan sikeréért folyó harc élére: mutassanak példát a beadásban s vigyék szét paraszttársaik között a begyűjtéssel kapcsolatos igazságokat.

Az elmaradók, a hanyagok végezzenek számvetést és gondolkodjanak. Ha ezt megteszik — és meg kell tenniük —, akkor rádöbbennek: a begyűjtés teljesítése legközvetlenebb érdekük. Minden beadását teljesítő dolgozó paraszt segít abban, hogy gondtalanabb legyen saját élete, — az egész nép élete.

Pártszervezeteink javítsák tovább  
a tagjelöltfelvételi munkát

## A nevelőmunka eredményei

Alapszervezetünkönél állandó feladat az új párttagok, tagjelöltek nevelése. Figyelemmel kísérjük a termelésben és a társadalmi munkában kitűnt dolgozókat és mindent megteszünk azért, hogy elősegítsük politikai fejlődésüket. Beosztottuk őket politikai oktatásra, ezenkívül egy-egy fejlett párttag és a pártcsoportvezetők is rendszeresen foglalkoznak velük. Nap, mint nap felkeresik őket, beszélgetnek velük termelési problémákról, a párt előtt álló feladatokról, pártunk politikájáról. Ezenkívül igyekeznek megismerni problémáikat, családi körülményeiket is, hogy ha szükség van rá, segíthessenek és mire tagjelöltnak ajánlják, alaposan megismerjék ezeket a dolgozókat, hogy nyugodtan, felelősségük teljes tudatában javasolhassák őket felvételre.

Jelenleg hat elvtárs foglalkozik rendszeresen kiválasztott dolgozókkal. Tizenegyet olyan dolgozót nevelnek, akik közül a következő hónapokban a legjobbak tagjelöltnékké javasoljuk. Ezeket a dolgozókat többségében tömegszervezeteink, a DISZ, a szakszervezet, az MSZT vezetősége ajánlotta a pártvezetőségnek. Van közöttük tömegszervezeti funkcionárius és jó aktívák, akik lelkesen kivesszük részüket a munkából. A pártvezetőség természetesen mielőtt beosztja őket az elvtársakhoz, alaposan megvizsgálja az elmúlt hónapok során végzett munkájukat, ugyanakkor később is figyelemmel kíséri fejlődésüket, rendszeresen beszámoltatják azokat az elvtársakat is, akik foglalkoznak velük. A fokozott ellenőrzés, a rendszeres nevelőmunka eredménye, hogy alapszervezetünknek kilenc olyan tagjelöltje van, akiket az elmúlt hat hónapban vetünk fel. Az elmúlt taggyűlésen is három tagjelöltet javasoltunk tagfelvételre és egy dolgozót javasoltunk tagjelöltnékké. A tag- és tagjelöltfelvételi munkába a vezetőségen és a megbízott pártaktivákon kívül bekapcsolódott egész párttagságunk. Éberen vigyáznak arra, hogy valóban csak olyan dolgozók kerüljenek be pártunkba, akik méltók a párttagságra, olyanok, akik munkájukkal és politikai képzettségükkel

Megtisztelő feladat párttagnak lenni. A dolgozók jó munkájukkal, példamutatásukkal érdemlik ki ezt a megtisztelő címet. Alapszervezeteink vezetőinek figyelemmel kell kísérniük a becsületes, pártához hű dolgozók munkáját és segíteni kell őket abban, hogy politikai fejlődésükkel, jó munkájukkal kiérdemeljék a pártba való felvételüket és becsületes, politikailag képzett, lelkes tagjaivá válhassanak majd pártunknak.

kel kiérdemelték ezt a nagy megtiszteltetést.

Tombácz Ferenc,  
a Textilművek II. alapszervezetének titkára

A DÉMA cipőgyár  
pártszervezete nem foglalkozik  
kielégítően a tagjelölt  
felvételi munkával

A DÉMA Cipőgyár dolgozói között sok a párttag. Tizenhárom pártcsoport tartozik az alapszervezethez. A párttagok többsége részt vesz rendszeres politikai oktatásban.

Az üzemben azonban mindössze két tagjelölt van. Az egyik tagjelöltet, Véber Gyulánét most szeptemberben vette fel az alapszervezet, a másik tagjelöltnek, Filep Lajosnénak viszont már régen párttagnak kellene lennie. De eddig még nem bizonyította be munkájával, hogy méltó a párttag megtisztelő címre.

Mi az oka annak, hogy nem fejlődik megfelelően az üzemi pártszervezet annak ellenére, hogy sok fiatal és jól dolgozó munkás van az üzemben. Páti elvtárs, az alapszervezet helyettes titkára elmondta, az egyik ok, hogy maga a pártvezetőség sem foglalkozott kielégítően ezzel a fontos feladattal. A másik ok — mint mondja —, hogy a pártcsoportvezetők sem támogatják eléggé a vezetőséget ebben a munkában. A tömegszervezetek sem javasolnak új tagjelölteket jól dolgozó aktívák közül.

A DÉMA Cipőgyárban lévő hiányosságok felszámolására az alapszervezet vezetőségének kollektív munkává kell tenni a párttagjelölt dolgozókkal való foglalkozást és az új tagjelöltek nevelésébe be kell vonni a párt-

csoportvezetők és a népnevelők közül is azokat, akik politikai képzettségükkel fogva, jól el tudják végezni ezt a feladatot. Ezzel el tudják majd érni azt, hogy az alapszervezetnél nem hét, hanem tizenegyet, vagy húsz elvtárral foglalkozhatnak rendszeresen és hónapról-hónapra jó nevelőmunkával biztosítani tudják pártszervezetük számára az utánpótlást, az új tagjelölteket.

Nagy kitüntetésnek érzem,  
hogy tagjelölt lehetek

1950. februárjában kerültem a Jutáárugyárba dolgozni. A vetőlékesítő lett munkahelyem és hamarosan megszerettem új munkakörömet. Minden vágyam az volt, hogy én is sztáhanovista lehessenek. Erről beszélgettünk esténként férjemmel. Férjem párttag; titkon azt reméltem, jó munkámmal kiérdemlem azt a megtiszteltetést, hogy engem is felvegyenek a pártba. Igyekeztem minél jobban tökéletesíteni tudásomat, hogy jó eredményemmel kiérdemljem munkatársaim megbecsülését és a sztáhanovista címet. Hamarosan szakszervezeti bizalmi lettem. 22 dolgozó társam tartozott hozzám, akiknek ahol tudtam segítettem a munkában és mindennapi problémáim megoldásában. A termelési eredményem, a kitartó munka eredményeként elérte a 140 százalékot. Csakhamar megkaptam a sztáhanovista oklevelet is. Ez a kitüntetés további kitartásra, jó munkára serkentett. Ezután minden igyekezetem arra irányult, hogy kiérdemljem a pártba való felvételt. Most novemberben ez a vágyam is teljesült. A novemberi taggyűlésen megkaptam a tagjelöltségi igazolványomat, a piros kis könyvet, mely pártunk bizalmát jelenti számomra. Nagy kitüntetésnek érzem, hogy annak a pártnak lehetek a tagjelöltje, amelynek életem jobbra fordulását köszönhetem. Annak a pártnak, mely lehetővé tette, hogy férjemnek is régóta óhajtott vágya — hogy mozdonyvezető lehessen — valóra válhatott. Eddig is igyekeztem jó munkát végezni, tagjelöltségi időm alatt pedig még lelkiismeretesebb munkával és tanulással igyekszem kiérdemelni azt, hogy tagja lehessenek mielőbb pártunknak.

Horváth Imréné  
a Jutáárugyár dolgozója

## Egy délután az Egyetemi és főiskolai Diáklklubban

A novemberi hideg mintha engedett volna. Legalább is több fiatalnak ez volt a véleménye vasárnap délután. Igaz, reggelre vékony jégréteget húzott a vízre a hideg, de ez már 11 óra felengedett. Egy órákor pedig, amikor az egyetemisták és főiskolások ebédnél mentek, már erje is volt a napnak.

Az ebédnél, mint mindig, most is várni kellett. Várás közben pedig az ember szeret beszélgetni, hogy hamarabb teljen az idő. Többen arról beszélgettek, hol lehet legjobban eltölteni a délutánt. Két táborra szakadt a várakozó csoportja. Az egyik a Szegedi Honvéd — Budapesti Postás futballmérkőzés, a másik a nemrég megnyitott Egyetemi és Főiskolai Diák-klub mellett szállt síkra. Hol az egyik, hol a másik érvet.

Az egyik főiskolai hallgató odafordult az előtte álló szintén főiskolás lányhoz,

— Voltál-e már a diáklklubban?

A lány egy kissé oldalra fordult és nevetve rázta fejét.

— Nem? — kérdezte a hallgató. No, akkor ma feltétlenül gyere el. Van ott minden, amit akarsz. Zongora, lemezjátszó, rádió, társasjáték. Ugye eljössz?

— Még nem tudom, lehet, hogy elmegyek.

— Még táncolhatsz is.

— Akkor biztosan megyek — ígérte meg a lány.

Fél hét. Az Egyetemi és Főiskolai Diáklklubban egyetlen üres hely sincs, pedig hatalmas helyiség ez. Hosszú, széles terem. A fiatalok jönnek, megállnak az ajtónál, széttekintenek. Széket keresnek.

„Szép az idő, száz éves...” — hangzik közben a jölsimert ének a lemezjátszó felől. Körülötte nyolc-tíz fiatal egyetemista, főiskolás ül, zenét hallgat.

Akiknek nem jut szék, azok másfele mennek helyet keresni. Egyrészt

a zongorát állja körül, mások a hanglemez hallgatják, esetleg egy-egy érdekes sakktáblát kísérik figyelemmel.

Nemcsak a hallgatók, hanem a tanárok, tanársegédek is szívesen keresik fel vasárnap délután az Egyetemi, Főiskolai Diáklklubot. Itt van Karácsonyi Béla elvtárs docens is feleségével együtt. Most kezd éppen egy sakktáblát Székely Lajos elvtárral.

A falakat tájképek, feliratok teszik szebbé. Az ablakokat széles függönyök takarják. A sarokban egy hatalmas cserépkályhában ég a tűz, s kellemes meleget áraszt szét. Kárpitozott székek, fotelek fogják körül az asztalokat. Igazán olyan ez a helyiség, ahol kellemesen telhet el egy szabad vasárnap délután. Zenét hallgatnak, folyóiratokat olvasnak, szalognak a hallgatók. Riesz Béla, a marxista tanszék fiatal tanársegéde is itt van. Barátaival beszél-

get. Majdnem záróránk itt marad.

Fél kilencre jár az idő. A klub gondnoka elviszi a szőnyeget a parkettáról. Ez a jel a táncra. Tánczenét közvetít a rádió. Az első percben senki sem táncol. Végre valaki csak megkezd, s egyszerre megtelik táncoló párokkal a parkett.

A táncban ki is lehet melegedni, meg lehet és meg is szoktak szomjázni. Erre is gondoltak. Olcsó büfé áll a szórakozó egyetemisták, főiskolások rendelkezésére. A táncokzti szünetben fel is keresik többen.

Háromnegyed 11. A rádió, lemezjátszó elhallgat. A fiatalok tudják, hogy záróra. Keresik kabátjukat, indulnak haza. Jól eltelt ez a vasárnap délután. Kezdődhet a hét, a munka. Jól esett hallgatóknak, tanároknak ez a kis kikapcsolódás. Rövidesen kezdődnek a vizsgák, amikor számot kell adni a félévi munkáról, s ez nagy munkát követel hallgatóinktól.

[B. J.]